

насять въ молитвы-ты си служители-ти на олтаря, и като внимавы въ силѣ-тѣхъ на молитвенны-ты имѣ думы, да повтарямы при сяко отъ тѣхъ съ глѣбоко смиреніе въ сердце-то си, Господи помилай! При това не ще да е излишно да забълѣжимъ, колко много грѣшять оныя Христиане, кои-то въ врѣмя на молитвы-ты и пѣснопѣянія-та, що ся възнасятъ отъ странѣхъ на сичкы-ты, кои-то сѣ въ храма, четѣтъ напрѣдѣ си другы молитвы, и необръщать никакъ вниманіе на думы-ты, кои-то изричатъ Священнослужители-ти. Нѣ ты православный Христианине, колко-то ще добра и да ти бѣде молитва-та на самѣ, като ся намирашь въ общо-то събрание на вѣрны-ты — въ храма, нетриба да ся молишь съ другѣхъ молитвѣхъ, ами само съ онѣхъ, съ кождо-то ся молятъ Священнослужители-ти Христови, отъ странѣхъ на исправеныя прѣдѣ тѣхъ народѣ.

Подиръ голѣмѣхъ-тѣхъ *ектениѣхъ* яе запѣвать (102-ый и 145-ый) *псаломѣхъ*, кои-то наричатъ *изобразительны*, сир., таквы, кои-то изображаютъ плодове-ты отъ слизаніе-то на Сына Божія на земѣхъ-тѣхъ, или — пѣжѣ *Антифоны* \*). Тѣ сѣ раздѣлены въ имя-то на Прѣсвятѣхъ Троицѣхъ на три чѣсти, и въспѣваемы въ тѣхъ голѣмѣхъ-тѣхъ онѣзи Божіѣхъ милость, коя-то ни чисти сичкы-ты беззаконія, нази ны прѣзъ сичкыя ни животѣ и наряжда сичко за наше добро \*\*); а въ пѣсь-тѣхъ: Единородный Сыне и Слово Божій, безсмертенъ Сынъ и изволивый спасеніѣ нашего ради възплтити сѣ отъ Свѣтлыѣхъ Богородици . . . ., коя-то ся прилагѣ въ края на вторыѣ *антифонѣхъ*, ся обращамы камъ-то Свѣщныѣхъ исполнитель на наше-то спасеніе — камъ Христа, и прославяещѣ Го, молимъ Му ся за спасеніе-то си, за кое-то е дошълъ Той на земѣхъ-тѣхъ и прѣтърпѣлъ Кръстѣхъ-тѣхъ смърть.

Добрѣ ся пѣжтъ тіѣ *антифони*, помежду кой-то ся изричатъ по една отъ малкы-ты *ектениѣхъ*, за да подганятъ исправеныя прѣдѣ олтаря народѣ на по-прилѣжно моленіе, Священникъ-тѣхъ ся моли тайно за сичкы-кы, кои-то ся молятъ заедно съ него, за да придобые сякой отъ тѣхъ за ползѣхъ-тѣхъ си онова, кое-то собственно иска зарадѣ себе си, а прѣимжественно — вѣченъ животѣ слѣдѣ своѣхъ-тѣхъ смърть. И подиръ тѣхъ молитвѣхъ той отвара Царскы-ты врата, за да направи малкый входѣ.

\*) *Антифонѣхъ* — краткѣхъ стихѣхъ, кой-то црвѣ ся испѣва отъ 'едина ликѣ, а послѣ ся повтѣря и отъ другый.

\*\*\*) Нов. скрѣж. ч. 2, гл. 7 §. 4.